

เมื่อข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่ोजรัญ

จันทร์ฉาย ขาวนวล

R7008

ข้าพเจ้า ไคร่ขอเล่าประสบการณ์ที่ได้ประสบกับตนเองเกี่ยวกับบุญบารมีของหลวงพ่ोजรัญ ที่ได้ช่วยชีวิต และทำให้ชีวิตข้าพเจ้าประสบโชคดี มีความสุข

ตามที่ได้รับคำแนะนำจากคุณพี่บุญส่ง ให้นำไปพบหลวงพ่อก่อนที่จะมาทำธุรกิจการค้า ออกร้านจำหน่ายสินค้าในงานใหม่ซึ่งข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ครูประมาณ ๑๐ คน และบางคนก็ได้ นำลูก ๆ ไปกราบนมัสการหลวงพ่อด้วย รวมทั้งตัวข้าพเจ้าเองก็ได้ นำลูกชายคนโตไปด้วย

ข้าพเจ้าออกเดินทางไปวัดอัมพวัน ในวันที่ ๒๘ พ.ย. ๒๕๓๕ เวลาประมาณเที่ยงตรง ทุกคนต่างก็ภาวนา จิตใจจดจ่อถึงแต่วัดอัมพวัน และหลวงพ่อกำลังจะเข้าพบกราบนมัสการหลวงพ่อก่อนถึงแม้จะเป็นเวลาชั่วครู่ก็ตาม

เพราะทุกคนจะต้องเดินทางกลับกันในคืนนั้น เพราะต่างคนต่างมีงานและภารกิจรออยู่ รวมทั้งตัวข้าพเจ้าจะต้องรีบเดินทางกลับมา เพื่อตกแต่งร้าน และออกร้านจำหน่ายสินค้า ณ งานเทศกาล “งานใหม่ประจำปีของจังหวัดขอนแก่น”

ขณะเดินทางก็ได้ไปถึงวัดประมาณ ๓ ทุ่ม พบหลวงพ่อนั่งรับแขกซึ่งมีเป็นจำนวนมาก จึงได้เข้าไปกราบหลวงพ่อก่อนที่ใจศรัทธา และมุ่งหวังไว้

ก่อนอื่นหลวงพ่อก็บอกไปรับประทานอาหารให้เรียบร้อยทุกคน และได้บอกให้ทุกคนพักผ่อนคืนนี้ไม่ต้องกลับ แต่ทุกคนก็ยืนยันกรานว่าจะต้องกลับเพราะมีภารกิจรออยู่

ท่านก็บอกว่า ห้ามก็ไม่ฟังเหมือนกับคนดื้อรั้น ทั้ง ๆ ที่ชะตาขาด บอกให้อยู่ในวัด อย่าเพิ่งรีบกลับ เสร็จแล้วก็ต้องตาย ก็สุดแล้วแต่กรรมของใคร

แต่ทุกคนก็ไม่ได้เกิดปัญญาและระลึกได้เลย เป็นอันว่าทุกคนก็ลงมติเดินทางกลับขอนแก่น หลวงพ่อก็ได้ให้เหรียญหลวงพ่อกำบังคุ้มครองปกป้องภัยอันตรายทั้งปวง และข้าพเจ้าได้รูปของรัชกาลที่ ๕ ขณะของข้าพเจ้าได้เดินทางกลับไปยังจังหวัดขอนแก่นในคืนนั้น

เวลาประมาณตี ๒ ขณะนั้น รถวิ่งอยู่ที่บริเวณใกล้กับโรงพยาบาล อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ก็เกิดเสียหลักพลิกคว่ำข้างถนน สภาพรถนั้นเหมือนกับว่าจะต้องตายทั้งหมด เพราะกระจกแตกหลังคายุบ

คณะเดินทางไม่มีใครเป็นอะไรเลย มีเจ็บและเคล็ดขัดยอกบางคนเท่านั้น สำหรับตัวข้าพเจ้าเองนั้น ไม่เจ็บอะไรตรงไหนเลย และไม่รู้ตัวเสียด้วยว่ารถคว่ำ จนกระทั่งกระตักน้ำแข็งกระฉอกมาถูกข้าพเจ้าเข้า ก็เลยรู้ว่าตัวเองเปียกและเย็นจังเลย แต่มาแปลกใจตรงที่ว่าทำไมตัวเองนั่งในท่าที่เอาเท้าชี้ฟ้าอย่างนี้ จนกระทั่งเกิดสติระลึกได้สักครู่

หลังจากที่มีคนมารุมล้อมรถ และถามว่ามีใครเป็นอะไรมากไหมครับ เร็ว ๆ ครับ ผมจะช่วยนำส่งโรงพยาบาลอยู่ใกล้ ๆ นี่เอง ก็เลยได้รู้ว่า อ้อ! นี่รถคว่ำเหอ จิตใจนั้นระลึกถึงหลวงพ่อกันที่ ได้แต่ยกมือขึ้นหัว

เอ่ยถึงหลวงพ่อกัน สาธุ หลวงพ่อเจ้าขาที่ช่วยเหลือชีวิตลูกไว้ในครั้งนี้ และก็มานึกได้ที่คำพูดหลวงพ่อกลับ ก็ไม่ได้เกิดปัญญา ระลึกได้เลย จนกระทั่งรถต้องมาประสบอุบัติเหตุทำให้เสียเวลา แต่เป็นเพราะบุญบารมีของหลวงพ่อ จึงได้มีชีวิตอยู่รอดมาถึงทุกวันนี้ได้

หลังจากที่ทุกคนเช็คร่างกายเสร็จปลอดภัย ก็กลับบ้านกันโดยทางรถของบริษัทรถตู้ที่ทางคณะได้เช่าในการเดินทางครั้งนี้มา รับผิดชอบให้ถึงบ้านทุกคน ต่างก็ประหลาดใจที่สามารถรอดชีวิตมาได้ดูปาฏิหาริย์ ไม่มีใครอยากเชื่อว่ารถคว่ำแล้วปลอดภัยกันกลับมา และทุกคนต่างก็ได้ไปทำภารกิจของตนตามที่แต่ละคนรับผิดชอบอยู่

ส่วนตัวข้าพเจ้านั้น หลังจากถึงบ้านแล้วขึ้นอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า จัดเตรียมข้าวของเพื่อจะนำไปออกร้าน ข้าพเจ้าจำหน่ายสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ด้วยบุญบารมีของหลวงพ่อจรัญ และคำแนะนำของอาจารย์บุญส่ง ที่ให้ข้าพเจ้าไปกราบนมัสการหลวงพ่อกัน และได้พระบรมรูปรัชกาลที่ ๕ ข้าพเจ้าก็ได้นำไปใส่กรอบ และประดับไว้ในร้านบูชาพวงมาลัยเป็นประจำทุกวัน

ข้าพเจ้าอยากจะทำชีวิตส่วนตัวสักเล็กน้อยว่า ข้าพเจ้านั้นได้ต่อสู้ชีวิตเพียงคนเดียว ลำพังคนเดียว หลังจากที่ต้องสูญเสียสามีไปเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ รวมเวลานี้ก็รวมจะ ๔ ปีเข้าไปแล้ว

ข้าพเจ้ามีลูกชายอยู่ ๒ คน ข้าพเจ้าต้องทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง โดยเฉพาะรถยนต์ชนของก็ได้รับความช่วยเหลือจากพี่สาว รวมทั้งป้ายชื่อร้าน การตกแต่งร้าน การต่อไฟอะไรอีกมากมาย

แต่ข้าพเจ้าก็สามารถทำการในครั้งนี้สำเร็จ เพราะได้รับความช่วยเหลือจากทุกคนที่ข้าพเจ้าได้ไหว้วาน ไม่มีใครปฏิเสธ ข้าพเจ้าก็ขายของได้กำไรดีเป็นที่น่าพอใจ ด้วยอำนาจและ

เมื่อข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่อกัน

บุญบารมีของหลวงพ่อกับตัวข้าพเจ้าที่ได้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความดีงาม จึงเป็นผลให้ข้าพเจ้ามีชีวิต กำลังกาย กำลังใจต่อสู้ชีวิต และกับลูกชาย ๒ คนของข้าพเจ้าด้วยการประกอบสัมมาอาชีพที่สุจริต ทั้งทางราชการและธุรกิจการค้าต่าง ๆ

ทั้ง ๆ ที่ชีวิตจริงของข้าพเจ้านั้น สุดแสนจะแร้นทืดที่จะต้องเป็นม่าย สามีตายจากตั้งแต่อายุน้อย เป็นที่น่าสงสารและเห็นใจจากคนทั่วไป แต่ข้าพเจ้าก็ได้พึ่งหลวงพ่ोजริญ มีพระพุทธศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

ในขณะที่ ข้าพเจ้าจะไปไหนจะต้องอัญเชิญหลวงพ่อกวนคอก (สายสร้อย) ติดตัวอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย ไม่ว่าจะเดินทางไปไหนก็ตาม

เมื่อประมาณวันที่ ๒-๗ เมษายน ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าและลูกชายคนโต ได้มีโอกาสไปกราบนมัสการหลวงพ่อก่อนครั้ง ไปคราวนี้ก็เพื่อไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานอยู่วัด และก่อนกลับก็ได้ไปกราบขอพรให้คุณหลวงพ่ोजริญ ที่ได้ช่วยชีวิต

และได้นำข้อความประสงค์ของอาจารย์จรรยาพร ประธานทอง หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา ร.ร. ขามแก่นนคร กราบเรียนกับหลวงพ่อก่อนว่าอยากจะตั้งชมรมคลินิกใจขึ้น

หลวงพ่อก็ดำเนินการให้ความกรุณาอบหนังสือฝากมาให้ทางโรงเรียน มายังอาจารย์จรรยาพร และขณะนี้กำลังดำเนินการจัดตั้งชมรมนี้อยู่

ส่วนข้าพเจ้านั้น ได้ให้ความสนใจสนับสนุนชมรมด้วยใจศรัทธาและข้าพเจ้าขอตั้งใจว่าจะสนับสนุนปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลธรรมตลอดไป เพื่อชีวิตจะได้พบกับความสงบสุขและร่มเย็นตลอดไป

นางจันทร์ฉาย ขาวนวล

ร.ร. ขามแก่นนคร จ.ขอนแก่น